

اعلامیه مطبوعاتی

آیا زمان آن نرسیده که مسجدالاقصی پاکسازی شود؟! (ترجمه)

یورش افراطگرایان یهودی به مسجدالاقصی دیگر رویدادی تازه نیست؛ بلکه به حالت همیشگی تبدیل شده است. نمازگذاران مغضوب علیهم، رقص، آواز خوانی و هتک حرمت آنان در مسجدالاقصی، اکنون به عملی تقریباً روزمره مبدل شده است. یورش آنان در سالروز آنچه «ویرانی معبد» می‌نامند، چیزی جز زنگ خطری نیست که هر سال به صدا درمی‌آید و هشدار می‌دهد که برای ویران کردن و یهودی‌سازی مسجدالاقصی و ساختن معبد موهوم‌شان بر ویرانه‌های آن برنامه‌ریزی می‌شود.

در مقابل، سخنان محکومیت‌آمیز، توصیف این جنایت به عنوان «تشدید خطرناک اوضاع»، افشای طرح تقسیم زمانی و مکانی مسجدالاقصی، تجاوز به وضعیت تاریخی و حقوقی آن و مسئول دانستن کامل جنایت‌کار، نیز دیگر خبر تازه‌ای نیست که از زبان تشکیلات اسلو، متولی اماکن مقدس، اتحادیه عرب یا رژیم‌های حاکم بر سرزمین‌های اسلامی شنیده شود.

مسلمانان به هياهو بی‌حاصل این رژیم‌ها عادت کرده‌اند و سپس دیده‌اند که حاصل کارشان چگونه در آسیاب یهود خرد می‌شود؛ با آنان سازش می‌کنند، از آنان پشتیبانی می‌نمایند، با آنان صلح و مدارا دارند، بلکه از آنان حفاظت می‌کنند، به آنان یاری می‌رسانند و رژیم‌شان را به رسمیت می‌شناسند. در عین حال، با مردم فلسطین و با کسانی که آنان را یاری می‌کنند و حتی با کسانی که در اندیشه پاکسازی بیت المقدس از پلیدی اشغال‌گران هستند، می‌جنگند.

تمام جنایت‌هایی که رژیم جنایت‌کار یهود علیه مسجدالاقصی و سرزمین‌های پیرامون آن مرتکب شده و نیز جنایت‌های رژیم‌های حاکم بر اطراف سرزمین مقدس، جای شگفتی ندارد؛ زیرا یهود از آغاز نبوت محمد صلی الله علیه وسلم، دشمنی کینه‌توز و نفرت‌ورز نسبت به اسلام بوده است و این رژیم‌ها نیز از نخستین روزی که بر تخت‌های حاکمیت نشاندہ شدند، دشمن دین اسلام و مسلمانان بوده‌اند.

اما آنچه شگفت‌آور است، این است که مسجدالاقصی هتک حرمت می‌شود، ولی امت محمد صلی الله علیه وسلم برای نصرت دین خویش به پا نمی‌خیزد! برآستی شگفت‌آور است که امت جهاد، سرزمینی را ببیند که همه انبیا و فرستادگان برای خاتم‌المرسلین محمد صلی الله علیه وسلم در آن گرد آورده شدند تا ایشان امامت‌شان را به عهده گیرد، اما این مکان مقدس آلوده گردد و در برابر آن نه اسب‌ها زین شوند، نه پیشانی‌بند‌های مرگ بسته شود و نه شمشیرها به حرکت درآید تا پاکی شایسته جایگاه آن دوباره به آن بازگردانده شود!

به راستی شگفت‌آور است که امت محمد صلی الله علیه وسلم، صبح و شام و در شب و روز بر ایشان درود می‌فرستد، اما محل اسراء آن حضرت را رها کرده تا هتک حرمت شود؛ گویا رویدادی عادی و روزمره است که تکرار می‌شود، بدون آن‌که لشکرهای امت حمله کنند و برای نصرت آن به حرکت درآیند!

شگفت‌آور است که کسی از سیرت عمر فاروق رضی الله عنه، فاتح بیت المقدس و از صلاح‌الدین، آزادکننده آن، سخن بگوید و بر آن افتخار کند؛ اما خود از سربازان و افسران امت باشد و نه همانند آنان سپاه گرد آورد، نه همانند آنان بسیج شود، نه چون آنان به میدان بتازد و فریاد برآورد: لبیک، ای محل اسراء رسول الله صلی الله علیه وسلم!

امت و سپاهیان آن در گذشته نیز لغزش‌ها و شکست‌هایی داشته‌اند؛ اما پس از آن، بار دیگر به میدان آمده و پیروزی‌هایی رقم زده‌اند که صلیبی‌ها و تاتارها پیش از این آن را به‌خوبی شناخته‌اند. پس آیا زمان آن نرسیده است که نبرد برای سرزمین مبارک آغاز شود؟! (۴)

آیا زمان آن نرسیده که مسجدالاقصی از پلیدی آنان پاک گردد، اشک‌های خشک شود و چشمانش با صدای تکبیر آزادکنندگان و تهلل نمازگزاران فاتح روشن گردد؟! (۵-۴)

(وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) [روم: ۴-۵]

ترجمه: در آن روز مؤمنان شادمان می‌شوند. (آری! خوشحال می‌شوند) از یاری الله. الله هر کسی را که بخواهد یاری می‌دهد، و او بس چیره (بر دشمنان خود) و بسیار مهربان (در حق دوستان خویش) است.